LEA

Laisvoji Lietuva

LITUANIA LIBRE

Imp. Universal - Maldonado 811 - Tel. 8 61 13

SKAITYKIT

LAISVOJI LIETUVA

Metams: Urugvajuje $ 2.50
Argentinoje $ 5.00
Siaures Amerikoj $ 2.— doleri

Calle Rio de Janeiro 4001

Cerro. — Montevideo

Cesna Radio

ADOLFAS CESNA

Radijo Technikas
Gamina radio aparatus ir taiso senus, rupestingai ir prieinamomis kainomis. parduoda ir issimokéjimui.

Calle SAN FRUCTUOSO 1827

Montevideo

L I B R E R I A

E S A S

Geriausiu pasauliniu rasytoju knygos.— Ivairus popieriai: kartolinas, celofán ir kt. rasomieji daiykai ir mokyklu reikmenys. — Atvirutes, albumai. Uzsakymus siunciam ir pastu. Priveza tranvijai: **7. 9, 12 ir 61**

ARENAL GRANDE 2533

Tel.: 2 72 53 Montevideo

Vienintelis Urugvajuje Lietuviu Mosaiku Ir Baldosu Fabrikas

-Du Draugai-

JULIAUS JAZAUSKO IR DIONISIO MILANO

Rastiné: calle BERNA 2347. Cerro
Fabrikas: calle BULGARIA 4146. Cerro

Daromas visu rúsiu, meniskos ir paprastos mosaikos bei baldosai .Darbas garantuotas. Ekonomiskos kainos. Lietuviams Didelés Nuolaidos

PERSITIKRINKIT

KRAUTUVE-BARAS

VIKTORO KUCIAUSKO

Calle PRUSIA 1851, kampas Bogotá

Telefonas: 22 13 26

Villa del Cerro

Didelis pasirinkimas visu rusiu maisto produktu. — Vietos ir uzsienio gerimai. Kainos ekonomiskos. — Lietuviskas patarnavimas ! Lietuviams nuolaidos.

Bruno Evovlucko ir Alizo Vetos

PIENINE — BAR ALMASENAS

Calle BOGOTA 4151 Esq. BERNA

Telefonas: 22 11 94

Ivairus pieno ir kiti maisto produktai, vietos bei uzsienio gerimai.

Prano Totilo

Bar — Almacen

Calle PORTUGAL 3302. — Cerro

Visu rusiu maisto produktai
Cerros lietuviai daugiausiai cia renkasi.

CINE
SELECTO

Vienintelis lietuvio P. Zukelio kinas Urugvajuje

c. GRECIA 1105-07 Cerro

Tel.: 22 11 25

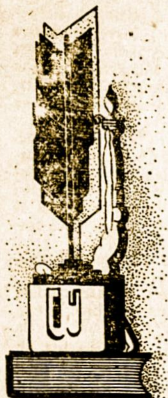
FILMOS:

Visuomet paskutinés laidos, meniskiausios ir aukstos kokybés. Daugumos lietuviu ir kitatauciu gausiai lankomas kino teatras.

Laisvoji Lietuva

Mėnesinis - Kultūros - Mokslo - Meno - Visuomenės - Kovos - Zurnalas

M. (Año IV.) | Montevideo, Birželis - Junio 1948. | Nr. 6 (41)

REVISTA
"LITUANIA LIBRE"

EDITADO POR LA
ASOOIACION CULTURAL
URUGUAY - LITUANIA

Aprobada y reconocida por la Ley del Gobierno Superior de la Nación, con la Personería Jurídica en el año 1941

Organo oficial y propiedad Intelectual de la misma,

impreso en la
IMPRENTA FORTALEZA
Redacción, Administración e Imprenta
Río de Janeiro 4001
CERRO

Redactor Responsable:
JULIAN JAZAUSKAS
Berna 2347 CERRO
Administrador:
Antonio Stendelis

Leidzia
Urugvajaus Lietuviv
Kultūros Draugija.
Redaguoja Redakcinė
Komisija

Metinė Prenumerata:

Urugvajuje $ 2.50
Argentinoj $ 5 argen
J.A.V. ir Europon $ 2
amerikoniški doleriai.

LITUANIA LIBRE
Río de Janeiro 4001
Cerro, Montevideo,
Rep. O. del Uruguay.

J. P. Martinez Bersetche.

DUELO NACIONAL LITUANO

(Junio 15 de 1940)

Lituania tiene que soportar otra ocupación rusa. Las inculpaciones y mentiras fraguadas por Molotov, días antes de esta fecha, desgraciada para la libertad de los países bálticos, fué lo que preparó y apresuró las ambiciones del Kremlin, culminando tales maniobras con el ultimátum soviético, concebido en estos términos:

1 — Enjuiciamiento inmediato del Ministro del Interior y del Director del Departamento de Seguridad Nacional.

2) Formación inmediata de un nuevo gobierno, que fuera aceptable a la Unión Soviética.

3 — Permitir inmediatamente el libre acceso de un número ilimitado de tropas soviéticas en Lituania.

Este monstruoso ultimátum, fué dado a conocer el día 14 de junio a las 23 horas y cuyo cumplimiento debía efectuarse el día 15 de junio a las 9 horas, pero en la madrugada del día 15 o sea antes del término del ultimátum ya las tropas rusas comenzaban invasión a Lituania, obligando al gobierno a abandonar el país antes que recibir los generales del ejèrcito rojo, quienes pretendían legalizar con su firma las ambiciones bolcheviques.

Los ejèrcitos lituanos que resistieron fueron aniquilados, pues las fuerzas rojas más numerosas, muy bien pertrechadas y atacando a mansalva, ocuparon las más importantes ciudades con divisiones blindadas, tanques y aviones de bombordeo.

En la tarde del 15 de junio, ya Lituania habia perdido su libertad, estaba bajo el mando de la Legación Soviética en Kaunas.

Pretendían los Soviets justificar su ocupación, con mentiras, argumentando que Lituania había concertado pactos dirigidos contra ellos, en unión con los países bálticos, cosa ridícula pues la alianza de los Estados Bálticos nunca podía ser un peligro ante el gigantesco poderio ruso.

Hoy a 8 años de tal agresión, terminada la guerra y el peligro del argumento que utilizo para la ocupación el oso con piel de cordero, mantiene oprimida y sojuzgada a Lituania.

Por su liberación debemos luchar los demócratas del mundo.

J. P. Martinez Bersetche yra vienas iš žymesniųjų bei įtakingų urugvajiečių ir didelis pavergtos Lietuvos draugas, aktyvus ir nepailstamas kovotojas už jos laisvę.

Lietuvos Gedulo Dienos proga jis daug ir išsamiai rašė vietos spaudoje. Vieną jo rašinį, iš dienraščio «El País» čia perspausdiname mūsų skaitytojams.

Pažymėtina, kad tik šio vyro pastangomis susikūrė «Alianza Uruguay — Lituania», kuri taip pat sekmingai dirba bolševikais pavergtos Lietuvos laisvei.

Redakcija.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

KALBA pasakyta Dr. Pr. Šacikausko — Lietuvos GEDULOS DIENOJE — Urugvajuje.

Dr. Pranas Šacikauskas.

* * * *

Brangūs broliai ir sesės lietuviai!

Šiandien, visame pasaulyje daug kalbama apie laisvę, dėlei to, kad šimtai milijonų žmonių yra pavergti ir paskirti klaikiai pražučiai.

Apie laisvę kalba ne tik tie, kurie yra pavergti, bet ir tie, kurie yra laisvi. Kodėl taip yra? Kodėl šiandien laisvieji apie laisvę daugiau kalba negu pavergtieji?

Taip yra todėl, kad vergija šiandien plečiasi kaip koks baisus maras. Kas šiandien yra dar laisvas, nežino, ar jis dar tokiu bus rytoj.

Taigi štai kokiose nuotaikose, mes Urugvajaus lietuviai čia susirinkę prisimenam apie savo Tautą, kuri jau aštuoni metai kaip žengia skausminguoju Kalvarijų keliu, nešdama savo sunkų ir neapsakomų kančių kryžių. Bet šituo kruvinu keliu Lietuva eina išdidi, kantri ir savimi pasitikinti, nes žino, jog šis kelias ją veda į laisvę.

Jau nekartą mūsų Tautai laisvė buvo išplėšta, tačiau ir smurtas ir priespauda nepajėgė ir nepajėgs Lietuvos iškreipti iš laisvės kelio. Netekus laisvės mūsų Tauta pasirenka ne pražutin vedantį vergijos kelią, o Kalvarijų kelią, per skausmus, kančias ir aukas, vedantį į laisvę. Ji šituo keliu žengdama dar niekad nepalūžo ir mes tikim, kad ji šiuo kartu nepalūž, bet ištvers.

Nudien mūsų Tauta gyvena daug sunkesnius laikus negu prieš 30 metų, kad ji gyveno. Dabar ji yra ne tik pavergta, bet ir fiziniai naikinama. Kaip niekad šiandien mūsų Tauta išblaškyta po platų pasaulį, joje stengiamasi panaikinti viskas tai kas tautiška ir žmoniška, o melagingoji komunistų propaganda bando įtikinti, jog dabartinė vergija esanti tikroji laisvė ir nepriklausomo gyvenimo metai buvę vergijos metai.

Kaip šiandien Lietuvos vergija yra daug baisesnė už carų laikus, taip ir jos laisvės kova sunkesnė. Tačiau šitoje laisvės kovoj šiandien mes esame jau ne vieni. Su mumis dėl laisvės kovoja šimtai milijonų bolševikų pavergtų žmonių.

Prieš 30 metų Lietuva iš didžiojo karo griuvėsių kėlėsi laisvam ir nepriklausomam gyvenimui. Niekas mūsų Tautai laisvės nepadovanojo. Ji mums iš dangaus nenukrito. Laisvi mes tapome ne dėl susidėjusių aplinkybių, kaip kas kartais ir drįsta tvirtinti. Mūsų Tauta sau laisvę pati iškovojo ir ją grindė savo kultūrinėmis vertybėmis.

Lietuva amžiais nebuvo kitų tautų vergė. Ji buvo laisva, ji buvo sukūrusi didžiulę valstybę, kuri daug svėrė ir lėmė to laiko Europos valstybiniame gyvenime. Ir 1918 metais, vasario 16 d. mūsų Tauta savo valstybę tik atstatė — atkūrė, bet neįkūrė, nes ji prieš amžius jau buvo įkurta.

Mūsų Tautoje visais amžiais ir laikais, buvo ypatingai gyvas laisvės troškimas.

Brangūs broliai ir sesės! Mes ir šiandien savo laisvės kovą laimėsime tik tuomet, jei savo kančioje ištversime. Ar mūsų Tauta pakels savo sunkųjį kančių kryžių, ar ji nesuklups eidama Kalvarijų keliu, ar ji neiškryps is savo laisvės kelio ir nepasimes kryžkelėse?

Nors mūsų Tautos kelias ir vingiuotas, nors juomi bekeliaudama ir daug kryžkelių priėjo, nors tas kelias buvo skausmingas, tačiau mūsų Tauta niekad iš to kelio neiškrypo ir net nesidavė jėga iškreipti, nes jos kelias visuomet vedė į laisvę. Ir dabar, kiek ji savo kelyje nesutinka kančių bei painiavų, bet išdidi ir su viltimi žygiuoja į laisvę.

Šiandien mes čia susirinkę, minim savo Tautos Gedulo Dieną liūdni, susimąstę, susikaupę, nes žiaurusis rytų totalitarizmas tebešelsta Lietuvoje. Sovietų Sąjunga užgniaužė ne vien Lietuvos valstybės veikimą, bet dar tebenaikina šimtus tukstančių mūsų brolių ir sesučių Tėvynėj bei ištremime

Šiandien sutelkime savo mintis su giliu liūdėsiu prie persekiojamų Tėvynės kaimuose, miestuose, miškuose, prie nekaltų aukų Urale, Sibire, Ledinuotojo vandenyno tundrose, jų be vardžių kapinynų miestuose.

Šiandien brangūs broliai ir sesės, mes privalome gerai apmąstyti, ar reikiamai, ar visus žygius esame padarę savo laisvės kovai, ar mes viską esame atidavę, ko toji laisvės kova iš mūsų reikalauja? Tegul šiandien kiekvienas mūsų tai apmąsto ir jis įsitikins, kad dar daug kuo gali prisidėti prie savo Tėvynės Lietuvos laisvės kovos. Tiesa, šiandien toji kova dar ne ginklo kova, bet kad vyksta kova dėl Tautos laisvės visame lietuviškame pasaulyje, tai jaučia ir mato kiekvienas doras lietuvis patriotas.

Jūsų jau atlikti darbai įpareigoja ir įtempti jėgas ir suglausti eiles lemiamiesiems veiksniams. Mūsų daliai tenka ne tik politinė kova, bet ir tremtinių gelbėjimas ateities Lietuvai.

Nuo šios dienos, brangūs broliai ir sesės lietuviai, pasijuskime viengenčiais ir kits kitam padavę ranką, veikime, dirbkime bendrą Tautos laisvinimo darbą, saugokime savo tėvų kal-

bą ir tradicijas, kad atėjus laikui sugrąžintumėm į Tėvynę.

Demokratija jau kyla prieš tirono viešpatavimą. Mūsų laisvei atgauti būtinosios sąlygos ateis greičiau negu mes manome. Pataikavimų, nusileidimų ir derybų laikai, daryti bendram žmonijos labui jau baigėsi. Supratimas, kur yra tautų ir žmonių vergijos šaltinis, kur randasi karo kurstytojų židnys, visuotinai auga. Ryšiu su tuo stiprėja bei garsėja ir pasmerkimas Lietuvos aneksijos, kurios nepripažino nei Jungtinės Amerikos Vastybės, nei Didžioji Britanija su antraeilėmis valstybėmis bei mažosios tautos, kurių tarpe yra ir mūsų garbingasis demokratinis Urugvajus, mums visur ir visaip padedąs laisvės kovoj.

Nuo šios dienos mūsų jėgos turi būti jau gana paruoštos ir akcijon įjungtos. Įjungtos kiekvieno ir visų organizuotai. Visi ir kiekvienas turim jautrinti pasaulio sąžinę, surasti kovojančiai Lietuvai naujų draugų ir jos išplėštos laisvės ginėjų.

Demokratinė srovė veda tautas į santykiavimą, pagrystą teise ir teisingumu. Ji tatai yra vienintelė, kuri gražins ir Lietuvai laisvės dienas. Ji parves išblaškytus Tautos sūnus ir dukras į tėvų žemę. Demokratija sutriuškins komunizmui galvą!

Vardan Lietuvos, su nauju pasiryžimu, visi į teisingą kovą už pasaulio demokratiją, už laisvą nepriklausomą Lietuvą!

—

GEDULO DIENA ANGLIJOJE

Kaip visuomet, taip ir šiais metais visoj Anglijoj lietuviai paminėjo birželio 14 d.

Prieš 8 metus lietuvių tauta pergyveno didelį ir baisų sukrėtimą. Rusiškasis bolševizmas, jau tuo laiku pradėjo masinį mūsų tautos naikinimą.

Mes tremtiniai pergyvenę tą bolševizmo siautėjimą Lietuvoje, dar dabar girdim skausmingus vaitojimus užkaltuose gyvuliniuose vagonuose vežamųjų į Sibirą.

Taigi Gedulo Dieną Anglijos lietuviai minėjome su dideliu susikaupimu ir liūdėsiu. Visur, kur tik yra susikoncentravę didesnės lietuvių grupės, buvo atlaikytos gedulingos pamaldos už rusų nužudytus ir kankinamus mūsų brolius bei seseris.

Tiek Sibire, tiek Vokietijoj ar kitoj pasaulio daly esančio lietuvio širdis ir akys krypsta į vieną Dievą, nes pasaulio valdovų kalboms ir darbams jau negalima pasitikėti.

Mes Tave Dieve prašome: Suteik pasauliui taiką, grąžink mūsų Tėvynei laisvę, leisk mums tremtiniams sugrįžti į mūsų mieląją tėvų žemę ir tenai amžinai ilsėtis.

Tremties Aidas.

KANADOS LIETUVIAI

Atvykę į Kanadą lietuviai tremtiniai vis dar negalim visi pastoviai apsigyventi. Aš pats nesenai buvau Quebec provincijoj, o dabar rašau iš Ontorio provincijos miesto Sudbury. Tai ypatingai senas ir iš kasyklų besiverčiąs Kanados miestas. Jo apylinkėse kasama visų rūšių mineralai.

Ne taip senai čia gyveno per 300 lietuvių šeimynų. Bet beliko tik mažas likutis tų «herojiškų» azijato Stalino blakių, kurios norėjo iš pamatų sugriauti pasaulį. Sakoma, kad kompanijos pabijoję jog galėję apgriauti ir jų įmones ir dėl šito raudonuosius didvyrius pasiuntusios saugion vieton.

Bet štai, šitais derlingais D. P. metais iš girių ir laukų, į šį miestą suplaukė gražus būrys naujų lietuviškų dipukų. Dabar, šitie dipukai begailestingai griauna raudonasias pozicijas. Jie bastosi po miestą, negarbina rusų ir ginčyjasi su sergančiais «raudonlige» lietuviškais stalincais. Mūsų dipukai, dar visai nesugedusius stengiasi pagyditi nuo «raudonligės». Raudonligė kaip žinote, taí yra tokia kiauliškai rusiška liga su kuria nutarėm kovoti organizuotai.

Gegužės mėn. 16 d. š. m. sušaukėm steigimąjį susirinkimą ir įsteigėm Kanados Lietuvių Tarybos Sudburio Skyrių. Susirinkime dalyvavo ir senosios emigracijos lietuvių. Susirinkimas baigtas Tautos Himnu ir dideliu pasiryžimu dirbti Lietuvos laisvei.

B - us.

AUSTRALIJOS LIETUVIAI

Gegužės 14 d. š.m. su 175 kitais lietuviais tremtiniais atvykau į Australiją. Dabar jau yra virš 1000 ir vis dar atvyksta nauji lietuvių tremtinių transportai.

Visuomeninė lietuvių veikla Australijoj yra dar labai menka. Intelektualių jėgų čia nebestigtų, bet darbas trugdosi todėl, kad atvykstantieji lietuviai yra išskaidomi, o senieji dėl savo mažo skaičiaus ir negalėjo didesnės veiklos išvystyti. Tačiau visgi jau judoma, organizuojama ir galvojama išleisti laikraštį. Reikia tikėti, kad netolimoj ateity visokiariopa Australijos lietuvių veikla sustiprės ir pagyvės.

Australijoj gyvenimo ir įsikūrimo sąlygos labai geros. Šalis nepaprastai turtinga. Valdoma Darbo Partijos. Tik visiems atvykstantiems DP žmonėms yra privalu 2 metai dirbti valdžios nurodytąjį darbą, bet atlygina taip pat kaip ir australiečiams darbininkams. Lietuviai tremtiniai daugiausia buvo paskirti dirbti fabrikuose ir mažiau miškuose bei kasyklose. Darbai nėra sunkūs ir pusėtinai apmokami, tik pragyvenimo standartas yra labai aukštas. Bedarbių visai nėra ir visi žmonės išrodo švarūs, sotūs ir linksmi.

J. G.

Graži Paryžiaus Lietuvių Šventė

Sekant prancūzų tradiciją Paryžiaus lietuviai Motinos Dieną paminėjo vėliau negu kitų kraštų lietuviai. Paminėjimas tapo visos Paryžiaus lietuvių kolonijos šventė.

Atidarydama minėjimą Šventės organizatorė p. O. Bačkienė iškėlė lietuvę motiną tarp kitko pareikšdama: «Daug laimingesnės yra laisvųjų šalių motinos, nes jos gali laisvai pareikšti savo valią, gali formuoti jaunąją kartą savo žemėje, pagal savo šalies papročius, tradicijas, netrugdomos žiaurios okupanto rankos. Tuo tarpu lietuvė turi atlikti savo motinos misiją beteisės, bedalės ar tremtinės sąlygomis.

Šiandieną daug kalbama apie rezistenciją ir rezistentus. Taigi šia proga tenka prisiminti pirmąją ir kukliausią mūsų tautos rezistentę motiną. Ar ne ji veda tą dvasios rezistenciją giliausia prasme, ar ne ji veda kovą visais fron tais už jaunosios kartos fizinį, dvasinį — mo ralinį išsilaikymą Ne ginklu, bet savo motiniškos širdies subtiliausiais jausmais turi išugdyti savo vaikuose tautiniai, moraliniai tvirtą charakterį atlaikydama prieš mokyklos, aplinkos ir svetimųjų užmačias.

Ir kaip anais laikais mūsų motinos vargo mokykla išsaugojo mūsų tautos gyvybę, kalbą, papročius, religiją taip ir šiandieną tik motinos kančia ir jos gilūs pergyvenimai išaugins tautos didvyrius. Lengviau yra sūnui mirti, negu motinai jį palaiminti išleidžiant į žutbūtinę kovą, ar dar daugiau — kaip matyti savo sū naus lavoną niekinamą, svetimųjų spardomą ir neturėti teisės prie jo prisiartinti ir paskutiniu savo pabučiavimu išlieti visą motinos širdies skausmą..

Bet reikia tikėti, kad motinos širdis atlaikys ir išsaugos nepalaužtą tą gražiausį mūsų tautos žiedą — jaunimą, kuris yra esminis mūsų tautos laisvės laidas ir viltis.

Tad lenkiame galvas prieš tas mūsų kovo jančias motinas tėvynėje, Sibire ar tremtyje ir gražiausius sveikinimus mūsų ir mūsų vaikų kaupiame joms savo širdyse».

Po to kalbėjo Lietuvos Seimo buv. vice - pirmininkė p M. Galdikienė, kuri išsamioje paskaitoje nušvietė lietuvės motinos reikšmę mūsų istorijos bėgyje ir jos pastangas išlaikyti per visus mūsų tautos sukrėtimus tauriasias lietuvio charakterio savybes. Ji ragino nesimesti lengvai į mišrias vedybas, o kurti tik lietuviškas šeimas, vaikus auklėti lietuviškoje dvasioje. Ir tautai vertingiau ir pačiai šeimai laimingiau.

Be to, į susirinkusius prabilo Vykdomosios Tarybos Pirmininkas p. V. Sidzikauskas ir Amerikos Katalikų Organizacijos N. C. N. C. delegatas Prancūzijai p. J. B. Mc Closkey, kuris be nuoširdžių žodžių dar Paryžiaus lietuves motinas apdovanojo dovanėlėmis.

Gražioje ir dienai pritaikytoje programoje pasirodė solistai, instrumentalistai, studentų oktetas ir mūsų mažieji vaikučiai su dainomis ir deklamacijomis. Programa nukėlė susirinkusiųjų mintis į Lietuvą kur kenčia ir vargsta daugelio mūsų brangios ir mielos motinos.

Visas minėjimas tapo gražia Paryžiaus lietuvių kolonijos lietuviškumo švente.

M. Kor.

Prancūzijos lietuvių tautinių šokių šokėjų grupė. Lietuvių šokių originalumas ir jų meniškas atlikimas ne tik šią grupę ypatingai išpopuliarino prancūzų tarpe, bet jos lietuviškasis darbas daug padeda ir Lietuvos reikalui.

PASKUTINĖS DIENOS LIETUVOJE

(1944 mt. liepos mėn. pabaigoje)

Jau nuo pat ryto Kauno gatvės perpildytos minių. Laisvės Aleja užimta vokiečių, jų artilerijos ir visokių, viens prie kito prikabintų autovežimių. Vokiečiai nebeturi benzino, todėl sukabina po kelis brezentais uždangstytus autovežimius ir skuba Vokietijos link. Vienos gatvės skersgatvyje staiga sustoja visas judėjimas. Dideliame susikimšime girdis pikti keiksmai ir šūkavimai Pro nerūpestingai uždengtą brezentą, sunkvežimio viduje matosi baisiai išdžiūvę, išbalę ir mirtino išgasčio pilni sužeistųjų vokiečių karių veidai, kurie pėsti jau nebegali pabėgti nuo rusų.

Visomis kitomis Kauno gatvėmis taip pat negalima praeiti. Jomis važiuoja nepasibaigiančios voros vežimų ir pėsčiųjų. Vežimai pakrauti ryšuliais ir ryšulėliais, moterimis, vaikais ir seniais. Stipresnieji eina pėsti. Tai daugiausia Vilniaus krašto ir bendrai aukštaičiai ūkininkai, darbininkai, tarnautojai ir provincijos krautuvninkai. Jų veidai ypatingai rimti. Jie visi viską palikę bėga nuo raudonojo rusų maro, kuris neša Lietuvon mirtį, plėšimus, vergiją ir badą. Nors jų veiduose matosi skausmingas sielvartas, bet ryžtingos akys sako: «Palikau viską, ką per dvidešimts metų kruvinu prakaitu ir visokiais nedatekliais įsigijau, bet savo šeimos ir savęs, šiems raudoniesiems Maskvos šunims nepaliksiu. Užteko, kad per pirmąją okupaciją ištremė brolį su trimis mažais vaikais į Sibirą. Geriau trauksimės į Vakarų kultūrą negu liksime kruviname bolševikų barbarizme, sako tūlas ūkininkas.

Kelių gatvių susikirtime, prie vandens didelio krano pasirodė milžiniškas kermošius. Jūroje įvairių vežimų girdėjosi gyvulių maurojimai ir žmonių klegėsys. Jie su kibirais girdė savo gyvulius. Pagirdę, nei minutės negaišuodami varėsi pirmyn, vis tolyn ir tolyn.

Miestiečiai, kaip galėdami kimšosi į traukinius, o nebegavę juose vietos, metėsi prie Nemuno ir pagrobę mažus laivelius, kiti paskubomis susikalę plaustus metė į juos būtiniausius daiktelius ir Nemunu leidosi Jurbarko link. Važiuojant garlaiviu matėsi visas Nemuno paviršius nusėtas tokiais plaustais ir laiveliais. Dar toliau pavažiavus pradėjo matytis gausiai skenduolių, ypač mažų kūdikių lavonų, kurie Nemuno bangų išplauti tysojo krantų smiltyse. Klaikūs šiurpulai krėtė visų kūną žiūrint į pamėlynavusius ir išpurtusius lavonus.

Nežiūrint visur buvusių didelių pavojų lietuviai bėgo nuo bolševikinio siaubo. Bėgo upėmis, keliais ir laukais, kad tik nepatekus į kruvinas rusų rankas. Bėgo palikę viską, nors gerai žinojo, jog griuvančioj Vokietijoj niekas jų nelaukia ir jog patys vokiečiai yra buvę labai žiaurūs savo okupacijos metu Lietuvoje.

Pagaliau pasiekiam vokiečių sieną ties Sudargu. Visi pasienio kaimai ir bažnytkaimiai perpildyti pabėgėliais. Sieną vokiečiai atidaro tik 2 - 3 val. į dieną. Minių minios pabėgėlių gyvena po atviru dangumi.

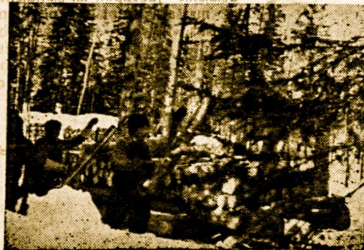
Toli girdisi smarkus patrankų gaudimas ir vakarais gaisrų pašvaistės nušviečia tolimasias apylinkes, kur pasiliko gimtieji namai, širdžiai brangūs ir artimi žmonės. Visaip pabėgėliai savo tarpe kalbasi žiūrėdami į gaisrų nušviestą Lietuvos padangę. Vieni sako, kad vokiečiai ne tik sulaikė rusus, bet juos sumušė ir varo atgal. Kiti pasakoja, kad jau į Prūsiją įėję anglai su amerikiečiais.

Tuo laiku bolševikų agentai sąmoningai paleidžia gandus, kad vokiečiai iš pabėgėlių viską atima. Vyrus išvaro kariuomenėn, moteris į fabrikus, o mažus vaikus į prieglaudas. Pabėgėlių panika būna neilga. Greit paaiškėja komunistų norai ir visais keliais milžiniškos lietuvių minios patraukia Vokietijon.

Ir tik tam pilnai aiški Lietuvos tragedija, kas matė tas lietuvių milžiniškas kolonas, kurios palikę viską gelbėjo gyvybę ir bėgo į svetimą, nedraugingą šalį, kad tik nepatekus į žudančias raudonojo bandito rankas.

Jonas Pranskūnas.

Bolivija.

Lietuviai Tremtiniai Kanadoje

Traškančiuose Kanados miškuose, iš Vokietijos atvykę mūsų tremtiniai kerta popieriui malkas.

Paveiksle matosi pirmuoju, tai mūsų žurnalo bendradarbis p. A. Bl - as.

PAVERGTOJE LIETUVOJE

LIETUVOS HIMNAS TIK PROPAGANDAI

Lietuvos Himnas rusų senai Lietuvoj uždraustas. Tai esąs kontrevoliucinis dalykas ir lietuviai pagauti jį giedant tremiami į Sibirą. Bet dėl propagandos, kada rusai atėmė iš visų radijo ir foto aparatus bei rašomas mašinėles, tada įsakė Vilniaus radijo stočiai jį groti, kad suklaidinus tremtinius Jį groti taip pat įsakyta visur kitur esantiems lietuviams komunistams, kad klaidinus lietuvius patriotus.

NAUJI «LIETUVIAI»

Vilniaus «Tiesa» skelbia, kad pastaruoju esą paskirti atsakingoms pareigoms šie «geriausi Lietuvos» liaudies sūnūs:

Andrejev — paruošų ministerijos įgaliotinis, Pisariov — ministrų tarybos pirmininko pavaduotojas (tikrasis Lietuvos valdovas), Salinin — Lietuvos TSR prokuroras, Sagadiejev — Klaipėdos krašto prokuroras, Kožukov Lietuvos geležinkelių viršininkas, Čudajev — geležinkelių referentas, Trofimov — Lietuvos komunistų partijos sekretorius, Mamajev — žemės ūkio ministras, Seliviorstov — Lietuvos aero klubo viršininkas, Jegorov — Kauno pramonės viršininkas, Agarkov — Vilniaus švietimo viršininkas, Zaks — Alytaus apskrities kolchozų viršininkas, Chaja Grei — Utenos švietimo vedėja, Naidionov — Marijampolės teisėjas, Medviedev — Panevėžio ap. teisėjas.

Tokie dabar Lietuvoj «lietuviai».

GRUDU PYLIAVOS LIETUVOJE

Dar pasilkę ir turintieji po 8 ha žemės lietuviai ūkininkai, kaip sako «Tiesa» 18 nr. š. m. privalo rusams tokias duokles:

Nuo 1 ha po 280 kilogramų grūdų, visų kokių turi pasėjęs. Po 250 kg. bulvių, 8 cent. pašaro ir pagal pievos plotį nuo 1 ha po 200 kg. šieno.

Nuo 1 karvės po 10 litrų pieno į savaitę, nuo vienos vištos po 4 kiaušinius į savaitę ir nuo 1 avies po 1 kg. vilnų į metus.

Piniginiai, 8 ha ūkininkas turi rusams su mokėti po 12.000 rublių į metus.

IR TOS JAU «SUTVARKĖ»

Valdžios įsakymu, visi kurie dar turėjo užsilikusių bičių privalėjo jas suvežti į artimuosius sovchozus. Taip pat kuliamas, linų minamas ir vilnų karšiamas mašinas. Visi, kurie turėjo prūdus su žuvimi yra apdėti mokesniu, po 800 rublių į metus.

RUSU UBAGU ANTPLUDIS LIETUVOJE

Esant vasaros laikui, išbadėję, nuskarę ir dvokiančios rusų «bezprizornų» minios traukia per Lietuvą prašydamos išmaldų. Naktimis jie vagia laukus ir kas pakliuna. Patys rusai lie pia juos šaudyti.

PATYS RUSAI SAKO

Maskvos radijo sako, kad Lietuvos miškuose dar veikia 40.000 partizanų.

«Didžiųjų» Nelaimės.

Trys «didieji» gužinėja nuo tų durų prie tų durų ir neranda durų. Ką dar vakar du «didieji» dalino veltui «didžiajam» Juozapui, tai šiandieną nei už maršališkus planus, nei už pinigų maišus «didysis» Juozapas nebeparduoda. Juozapas riečiasi pykčiu, notas rašo ir kitus «didžiuosius prašo» išeiti iš Berlyno, Graikijos, Korejos ir galvoja paprašyt iš jų namų.

DARIU — GIRĖNĄ MININT

Jau aštuoniolikti metai kaip viso pasaulio lietuviai mini Išeivių Dieną. Toks tradicininis minėjimas gimė tada, kai 1933 mt. liepos 15 d. Darius ir Girėnas iš Naujorko išskrido į Lietuvą. Tuo savo drąsiu žygiu ir tragiška mirtimi jie ir sujungė mus visus išeivius su Lietuva ir tuo būdu Dariaus - Girėno tragiškos mirties minėjimas yra virtęs Išeivių Diena, nes ir jie buvo tokie pat išeiviai, kaip ir mes

Taigi, minėdami Išeivių Dieną šiemet, ka da mūsų Tėvynė yra pavergta ir žiauriai naikinama, pasižadėkime būti tikrais lietuviais ir sukalbamais žmonėmis. Tepranyksta iš mūsų visų tarpo nesutarimai, ginčai ir pavydai. Savo darbais ir lietuvišku pavyzdžiu įrodykim, jog esame verti mūsų didžiųjų išeivių Dariaus ir Girėno aukos Lietuvai ir vykdikime jų mums paliktą testamentą, kuris taip skamba:

— Mes skrisime į Lietuvą!

Lietuvių tauta laukia iš savo sūnų ir drąsesnių žygių. Būtinai reikia ir jos sūnams prisidėti prie bendrojo darbo — tirti dar mažai žinomas Ziemių Atlanto vandenyno oro sroves, o taip pat naujai išrastus navigacijos būdus ir priemones pritaikyti kasdieniniams reikalams. Mes, gyvendami tokiais moderniškais laikais, kada oras stengiamasi panaudoti žmonijos reikalams, laikome savo pareiga tautos vardu tą darbą garbingai atlikti.

Jaunoji Lietuva! Tavo dvasios mes įkvėp ti, stengiamės tą pasirinktą uždavinį įvykdyti. Mūsų pasisekimas tegul sustiprina Tavo dvasią ir pasitikėjimą savo jėgomis ir gabumais. Bet, jei Neptūnas ar galingasis audrų Perkūnas ir mums bus rūstus — pastos mums kelią į Jaunąją Lietuvą ir pašauktų «Lituanica» pas save, — tada Tu, Jaunoji Lietuva, turėsi iš nau jo ryžtis, aukotis ir pasirengti naujam žygiui, kad audringųjų vandenynų dievai būtų patenkinti Tavo pastangomis, pasiryžimu ir nekviestų Tavęs į Didįjį Teismą.

«Lituanicos» laimėjimas tegu sustiprina jaunųjų Lietuvos sūnų dvasią ir įkvėpia juos naujiems žygiams.

«Lituanicos» pralaimėjimas ir nugrimzdimas į Atlanto vandenyno gelmes tegu auklėja jaunų lietuvių atkaklumą ir ryžtingumą, kad Sparnuotas Lietuvis būtinai įveiktų klastingąjį Atlantą Tėvynės Lietuvos garbei!

Tad šį savo skridimą skiriame ir aukojeme Tau Jaunoji Lietuva!

Tą didįjį bandymą pradėsime, tikėdamiesi Dangaus palaimos!

Lakūnai:

Darius — Girėnas.

Taigi šiuo tragingu mūsų Tautai momentu, mūsų Tautos didvyrių žygis tebūna mums vieningu kovos žygiu už mūsų Tautos laisvę.

PADĖKA

Š. m. birželio mėn. 21 d. įvykusio lietuvių trumtinių vaikų naudai kino seanso proga šiuomi nuoširdžiai dėkojame ponams P. A. Žukeliams už maloniai visai veltui suteiktą salioną su visais aparatais, šviesa ir patarnavimu, už parūpinimą dviejų nemokamų filmų ir išspaus dinimą savo lėšomis bilietų; p. J. Gilvydžiui už paskolinimą be jokio atlyginimo lietuviškų filmų; panelei A. Dorelytei už nupaišymą gražaus plakato; U. L. Kultūros Draugijai už išspausdinimą ir platinimą propagandos lapelių bei bilietų.

Tai pat dėkojame visoms narėms bilietus platinant uoliai pasidarbavusioms: pp. A. Žukelienei, kuri ypatingai daug bilietų išplatino, Svečiulienei, Grigaitei, Cieslinskienei, Miniauskienei, Jarmalavičienei, Vilkienei, Stendelienei, Liūdžiuvienei, Dorelytei, Mockevičiutei, Guščiūnaitei, Godienei, Jusienei, Kerševičienei, Brazienei, Zupkienei, Kerpiškienei, Grišonienei, Grakauskienei, Miklovienei bei ponams Svečiuliui ir Evovluckui.

Pajamų gauta $ 198.00. Atskaičius išlaidas, kurias sudarė $ 21.75 mokesčių nuo bilietų, gryno pelno pasiliko $ 176.25, kurie visi pa skirti vargstantiems Europoje lietuvių tremtinių vaikučiams sušelpti. Jų tai vardu visiems pasidarbavusiems bei gausiems dalyviams dėkojame.

Urugvajaus Lietuvaičių Tremtinių Vaikams Globoti Draugijos Valdyba.

URUGVAJAUS LIETUVIAMS.

Tikiuosi, kad Jūs mane gerai pažįstate, gyvenau Jūsų tarpe 18 mėnesių. Tokiu būdu, galvoju, kad malonėsite pranešti man tų lietuvių adresus, kurių aš čia paieškau:

1. Povilo Sejono, gyv. Montevideo.
2. Juozo Bačkaičio, gyv. Urugvajuje.
3. Juozo Ramono, gyv. Montevideo.
4. J, Klevinsko.
5. Juozas Kapočius, gyvenęs Urugvajuje, dabar yra Vokietijoje ir nori susirašyti su jį pažinojusiais asmenimis.
6. Vaitiekus Tamošiūnas, buvęs komunistų laikraščio «Garsas» redaktorius, už komunistinį veikimą iš Brazilijos, šiandieną yra Vokietijoje, pabėgęs nuo bolševikų

Visi čia suminėti, per mane nori susirasti savuosius arba susirašinėti su jais. Dėl informacijų ir adresų prašau į manę kreiptis:

Vladas Veselauskas.
Calle Aconcagua 520
Banfield
Buenos Aires
Rep. Argentin.

Pranys Alšėnas

VIZIJA

(Specialiai «Laisvajai Lietuvai»)

Tyliai šiurena pavasario vėjelis, atklysdamas iš rytų... Jis lenkia sužialiavusias medžių šakeles ir šnabžda paslaptingai gražią pasaką Jis primena man jaunystę, primena gimtąjį kraštą, čiurlenančias Tėviškės upes ir upelius, gražius, gražučius kalnelius ir klonius, kurie pasilikę ten... Ir daug, o daug gražaus...

Kalbuosi aš su tuo maloniu svečiu — pavasario vėju. Mano lūpos šnabžda jam tartum padėkos žodžius. Žodžius, kurie jam skirti, kaipo atlyginimas, už malonius ir žavius prisiminimus...

Bet... ir kas tai? Švelniame vėjelio šiurenime nugirstu paslaptingus garsus... Jie atklysta iš ten... iš brangios Tėvynės krypties... Jie susilieja į vieną ir šiurpią melodija. Cia girdžiu kaskieno vaitojimą, aimanas ir sunkius atodūsius . . . Ach, ir iš kur tai? Pagaliau, susimastau ir palinkstu prie žemės. žemeje taipgi kartum girdžiu kaskieno sunkius žingsnius ir ginklų žvangejima. . .

Yr vis dėlto - neteko man ilgai galvoti apie šia viziją, kuri atklydo pas mane. Supratau, kad girdžiu vaitojimą ir aimanas savos tevynes, tevynės kuriuoje šiuo metų siaučia žiaurus okupantai ir kala ją prie kryžiaus. . . Girdžiu aimanas savų sesu sesučių, savujų brolių, tėvų ir artimųjų. Sunkiu žingsnių atgarsis ir ginklų žvangejimai - taip pat priklauso tik jiems, mattevų žemės teriotojams. . .

Ach, kokia tai vis dėlto šiurpi drama žaurioj gamitos aplinkumoj. . .

Tokių vizijų, tikui, turėjo ir turės visi tie, kurie tik neteko tevynes. Bet - netekti tevynės, taipgi tenka nevienodai.

Vieni - paliko Tėvynę iš seniau ir išklydo į pasaulį laimės ieškoti. Jie, dauguma, žinoma, tikėjosi grižti gimtojon žemėn, Be to, jie gyvendami ir svečioj šaly, juk žinojo, kad tevynė laisva, niekino neteriojama, netripiama svetimųjų ir joje ramiai gyvena likęs tėvas, motina, brolis ar sesuo. . . Juk buvo taip - to niekas neužginčys. . .

Deja, betgi šiuo metu - paklydo po platujį pasaulį mūsų broliai ir seserys ir kas svarbiausia, jie ne sava valia tai padare. Jie buvo išblokšti iš savosios žemės, atplešti, tartum toji žaliuojančio medžio šaka, ir nublokšti į svetimas pakeles, kad jie ten sudžiūtu, sunyktų. . .

Vieni iš jų atsidūre Rytuos, kiti vakaruos. Vieni iš jų nuklojo ir dar tebekloja savo kaulais šaltąsias Sibiro taigas, kiti, kęsdami didžiają tevynes ilgesio nostalgiją, vargsta Vakaruose, tremtyje. . .

Ir kada mūsų tautos kančioms galas bus? Ir už ką lemta mums tiek kančių pernešti, tiek kraujo ir ašarų pralieti? . .

Į tai mes dažnai ieškome atsakymo, bet, deja, jo kitokio nerandame, kaip tik tokį: « Už tai, kad mylėjome savo gimtąjį kraštą, kad nenorejome pasidaryti okupantų vergais, nenorejome atsižadėti žodžių. « Dievas » ir « Tevynė». O kada mūsų kančios baigsis - vienas Dievas težino. . .

Taigi, tremtinio drauge ir tėra tik vizija. ..

Ach, toji vizija. . .

Vokietija, 1948.

Pranys Alšėnas.
šio straipsnio autorius.

BOLSÉVIKINĖ « ZEMĖS REFORMA » LIETUVOJE

Nauja Baudžiavos Rūšis.

Rašo: J. KARDELIS.
(iš « Lietuvių Zodžio » Nr. 24)

Pirmoji Sovietų Rusijos okupacija Lietuvoje 1940 - 1941 metais neparodė viso savo žiaurumo ir, pasak pačių bolševikų, buvo gana « respektinga ». Ji, matydama žmonių nuotaikas, palaipsniui ėjo prie visiškos okupacijos, kuriai būtų panaudoti šimtaprocentiniai okūpan to metodai ir žiaurumas. Todel ir pirmosios okupacijos « žemės reforma » buvo taikoma daugiau prie Lietuvos žmonių daugumos nusistatymų ir nuotaikų. Zemės maksimumo norma buvo 30 ha ir net ligi 40 ha. Minimališkosios parcelės buvo ne mažesnės kaip 8 ha. Tokios maždaug tada Lietuvoje vyravo nuomones ir nuotaikos, ypač įsigalejusios po Klaipėdos nacių bylos ir atgavus Vilniaus kraštą. Ir okupantas, siekdamas laimėti daugiausia simpatijų mūsų ūkininkijos. kurios dauguma yra vidutiniai ir smulkūs žemės savininkai, bandė Lietuvos žmogui įtikti ir bent pradžioje sudaryti, kad ir apgaulingą, bet vis delto jo valios respekta. Suprantama, kad tuo išviršiniu taikymusi siekta susidaryti sau pasitikėjimą, ir, tuo tautos valios autoritetu prisidengus. panaudoti jau visą savo okupadinį svorį, priemones ir metodus. Toum tikslu pirmosios okupacijos metu nėbuvo priverstinės oficialios kolchozacijos, tebuvo įsteigti tiktai pavieniai kolchozai ir tiktai atsargiai ruošiama jai dirva.

Antroji Sovietų Rusijos okupaciją Lietuvon 1944 metais jau atejo su visa savo sistema ir metodais. Lietuvoje dabar ji dar žiauresnė, negu pačios Rusijos gilumoje.

Antroji bolševikine « žemės reforma » pra dėta jau visu okupanto bolševikiškumu. Parce lés ribotos 5 ha dydžiu. Iš tokių parcelių, ypač blogesnėse žemėse ir toliau nuo miestų ūkininkas ypač turįs didesnę šeimą, arba negalėdavo išgyventi arba sunkiai begalėjo verstis nepriklau somybės metais, o bolševikiško šeimininkavimo sąlygose, kada jis ir neturėdamas privalo valstybei tiekti nemokamai žemės ūkio produktus (oficialieii skatikai už juos negi galima laikyti atlyginimu), nėra nė mažiausių ūkininkavimo sąlygų. Todėl tokio dydžio žemės ūkių, tikrumoje - tiktai nuogų parcelių, sudarymas buvo aiškus žemes ūkio paruošimas kolchozacijai, kuri dabar jau paskelbta oficialiu dekretu ar įsaku.

(bus daugiau)

ĮSPEJIMAS LIETUVIAMS DEL RUSU SKELBIAMOS REGISTRACIJOS

Jėga okupavę Lietuvą ir kitas Baltijos valstybes, rusai jau 1940 metais skelbė mūsų valstybių piliečių registraciją, kuri nedavė rezultatų. Todėl dabar rusai vėl skelbia mūsų piliečių registraciją.

Pastaruoju laiku komunistinėj spaudoj, leidžiamoj lietuvių kalba, pasirodė Tarybų Socialistinių Respublikų Sajungos Pasiuntinybės skelbimai, raginantys Lietuvos ir kitų Baltijos valstybių piliečius registruotis « kaipo tarybiniai piliečiai ».

Ryšium su tuo Lietuvos Pasiuntinybė įspėja Lietuvos piliečius, kad jiems nėra jokio reikalo nei prievolės registruotis pas rusus, nes nei viena Amerikos valstybė nėra pripažinusi Sovietų Sąjungos įvykdyto smurto okupuojant mūsų Tėvynę.

Registravimasis pas rusus « kaip tarybiniai piliečiai » būtų lygus Lietuvos atsižadėjimui. Tapę « tarybiniais piliečiais », lietuviai priklausytų nuo rusų, turėtų mokėti jiems mokesčius, galėtų būt jėga gabenami Sovietų Sąjungon arba užsienyj gyvenant galėtų būt verčiami tarnauti Sovietų Sąjungai ir t. p.

Neabejojame, kad joks sąmoningas lietuvis laisvu noru niekad pas rusus nesikreips registracijos reikalu.

LIETUVOS PASIUNTINYBĖ URUGVAJUJE.

1948 m. liepos mėn.

ARBATELĖ.

Lietuvių Moterų Draugija Tremtinių Vaikams Selpti maloniai kviečia dalyvauti jos ren giamoje Arbatėlėje, kuri įvyks « U. L. K. D js. » p a t a l p o s e, Rio de Janeiro 4001, Cerro, sekmadienį, rugsėjo mėn. 5 d. š. m. 4 val. p. ,p

URUGVAJAUS LIETUVIAI

VISUOMENĖS ZINIAI.

Pranešame, kad nuo šių metų Rugpiučio mėn. 1 d. p. Petras Čiučelis, tiek Urugvajaus Liet. Kultūros Draugijos, tiek « L. L. » Redakcijoje nebedirba ir už jo tolimesni veikimą nei Draugija nei Redakcija neatsako.

U. L. K. Dr—jos Valdyba.
« L. L. » Redakcija.

PRANESIMAS TĖVAMS.

Pranešame, kad Urug. Liet. Kulturos Draugijos Lietuvių Kalbos kursai veikia ne šeštadieniais, kaip buvo iki šiolei, bet sekmadieniais nuo 9 val. ryto. Kursų vedėjas mokytojas p. Kazys Vilkas.

U. L. Kult. Dr—jos Valdyba.

Albina Zabaliauskaitė.

Jauna lietuvaitė, gražiai pasirodžiusi mūsų scenoje.

Rašytojas Kazys Cibiras - Verax.

VAIZGANTO PAMINĖJIMAS.

Penkiolikos metų Lietuvos didžiojo rašytojo Tumo - Vaižganto mirties sukakčiai paminėti rugpiūčio 22 d. Kultūros Draugijos salėje skaitys paskaitą rašytojas K. Čibiras - Verax. Deklamuos Ed. Grebliūnas.

PADĖKOS LAISKAS.

Jonas Mockevičius gavo iš Vokietijos Schveiningeno stovyklos nuo Antano Barnolio laišką, kuriame šis dėkoja už rubus gautus per Raudonąjį Kryžiu išsiųstus Urugvajaus Lietuvaičių Tremtinių Vaikams globoti Draugijos.

Šiuo įrodoma, kad mūsų patriočių moterų rūpesčiais ir darbais jau naudojasi mūsų vargstantieji pabėgeliai.

Lai spaudžia gruzinai ir maskoliai,

Bet mūsų jie niekad nepasmaugs,

NEVIRTO LIETUVA IKŠIOLAI,

DABAR JOS NIEKAS NEPARGRIAUS.

Alfonso Bartasiuno

Lejikla ir metalú dirbtuvé,

Calle ZAPICAN 2789

Tel.: 23 7 48 Montevideo

PEINADOS — PERMANENTES

SPLENDID

c. Bogotá 3290. — Villa del Cerro

(Frente al colegio de Santa Clara)

— de —

JUANITA MALIAUKA

Entre Norte América e Inglaterra

Bodegas y Viñedos

de VALENTIN CARNE e HIJO

Vino Natural

REDENCION MELILLA

Tel.: 22 00 35

☆

Visi lietuviai tik cia perka, nes duodama gera preké, ekonominé kaina ir skubus bei mandagus patarnavimas.

ALBINO ZEBRAICIU

Bar — Billar

Calle INGLATERRA 1850. — Cerro

Ivairus vietos ir uzsienio gerimai.
Ekonominés kainos,
Rami ir lietuviu megiama vieta.

KAUNAS

PIENINE IR ALINE
ANDRIAUS ALEKNOS

☆

Calle BOGOTA 4001 esq. Bélgica
CERRO

Visuomet sviezi produktai, ekonomiskos kainos, skubus patarnavimas
Pasitikrinkit.

DIPLOMUOTAS LIETUVIS SIUVEJAS

MOTIEJUS BOLIAUSKAS

Calle Francisco Tajes 1195 P. 2 Ap. 7

★

Siuvama visu rusiu, rubai, geriausiu medziagu ir pagal paskutiniu madu reikalavimus. — Savas pas sava, nes rasite garantuota darba ir ekonomiska kaina

TINTORERIA DEL PARQUE

— de —

CLEMENTE VIDZIUS

Calle LIBERTAD 2378

Visu rusiu rubu valymas ir dazymas.
Skrybeliu reformavimas.
Darbas paimamas is namu ir pristatoma i namus. Lietuviams nuolaidos.

RESTAURANT Y PENSION

Gran Bretaña

JOUZAS RAMONAS

Savininkas

Geriausia vieta lietuviams turistams atvaziuojantiems is Argentnos. Sveikas valgis. Svarios lovos pavieniam ir erdvus kambariai seimynoms.

JUAN CARLOS GOMEZ 1266

Teléfono: 8 39 05 Montevideo

PROVISION

VILNIUS

JONO ir ONOS

Scesnuleviciú.

Geri Produktai. Pigios kainos.
Vietos ir uzsienio garimai.

Calle VIZCAYA 4149

Villa del Cerro

ALp(LKA)3249
1948, Nr.6(41)

Casa LIRA

1926 metais apdovanota aukso medaliu — Tarptautinėj Parodoj Lietuvoje. — Visu rusiu pianu taisymas, sustygavimas, nauju darymas ir pertvarkymas. Lietuviams nuolaidos. Savininkas

ANTANAS DAMBRAUSKAS

SAN JOSE 1015 Tel.: 8 36 33

GRECIA 3432 - CERRO - Tel.: 22 10 54

Savininkas:

STASYS BARTNIKAITIS

Pr. Riboco ir Airzersteino

MENISKU ODOS ISDIRBINIU

Fabrikas

Calle RIO BRANCO 1102

Visoki meniski odos isdirbiniai parduodami urmu ir pavieniai. — Lietuviams daromos specialės nuolaidos.

IMAN

ADOLFAS KAUSINIS

Vienintelis lietuvis Urugvajuje, turintis Elektros Stoties Teises. Atlieka: Visus elektros irengimus ir pataisymus Lietuviams Dideles Nuolaidos

Calle SAN JOSE 1088 — Tel.: 8 79 56

FUNDICION PRADO

Fundición de Bronce Mecánico Aluminio y Herrajes en General. Sección Mecánica y Estampados Matrices de Todas Clases y Para Toda Industria.

Eduardo Jusys

MOLINOS DE RAFFO 473
Teléfono: 22 53 05 Montevideo

PETRAS J. JASINSKAS

Lietuvis Statybininkas

Calle JAPON 2084 — Cerro

Montevideo

Lietuviams Nuolaidos.

PRANO STANEVICIAUS

KRAUTUVE - BARAS - PIENINE

Geros [illegible]kės. Ekonomiskos kainos

Calle GRECIA 4200. — Villa del Cerro

TINTORERIA Y SOMBRERIA

ANDES

— de —

ANTONIO YANKUS

ANDES 1257 — Tel.: 8 18 03

Moteru ir vyru rubu valymas — Visu rusiu skrybeliu valmas ir reformos. - Kostiumu ir paltu isvertimas. - Lietuviams nuolaida.

91.304 17